

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců JUDr. Jitky Hroudové a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila ve věci

žalobkyně: **PhDr. et. Mgr. I. M.,**
bytem X
zastoupena Evropan-ochrana práv oprávněných osob, z. s., odborová
organizace
sídlem Stožice 37, 389 01 Vodňany

proti
žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti,**
sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí ministryně spravedlnosti ze dne 26. 11. 2025, č. j. MSP-46/2025-ODKA-ROZ/3,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podala ke zdejšímu soudu žalobu, kterou brojí proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované, kterým žalovaná zamítla žalobkynin rozklad proti usnesení ministerstva spravedlnosti ze dne 28. 4. 2025, č. j. MSP-225/2023-OINS-SRZT/16. Ministerstvo prvostupňovým rozhodnutím zamítlo podle § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, žádost žalobkyně o nařízení ústního jednání.
2. V první řadě se Městský soud v Praze zabýval posouzením otázky, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro to, aby mohl rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení), a přitom dospěl k závěru, že tomu tak není.
3. Z ustanovení § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) vyplývá, že *„kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.“*
4. Zároveň z ustanovení § 70 písm. c) s. ř. s. vyplývá, že *„ze soudního přezkoumávání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

5. Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) pak v rozsudku ze dne 15. 12. 2016, č. j. 2 As 228/2016-76, bodu 35, upozornil na to, že „za dotčení práv ve smyslu § 65 s. ř. s. nelze považovat každý tvrzený zásah do veřejných subjektivních práv, ale toliko zásah konečný“.
6. Zdejší soud shledal, že napadené rozhodnutí žalovaného konečný zásah do právní sféry žalobkyně představovat nemohlo. Jedná se totiž o úkon správního orgánu, jímž se vede řízení před správním orgánem, který je dle § 70 písm. c) s. ř. s. vyloučen ze soudního přezkumu. Soud se jím proto nemohl zabývat.
7. Z výše citovaných ustanovení je zřejmé, že pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu musí být zároveň splněna podmínka, že se nejedná o rozhodnutí, kterým se vede řízení před správním orgánem, tedy o rozhodnutí procesní.
8. Z podané žaloby i obsahu napadeného rozhodnutí je patrné, že žalobkyně podala rozklad proti rozhodnutí, kterým byla zamítnuta její žádost o nařízení ústního jednání. Toto rozhodnutí je dle soudu evidentně rozhodnutím, kterým se upravuje vedení řízení před správním orgánem ve smyslu § 70 písm. c) s. ř. s. Takové rozhodnutí pak podléhá kompetenční výluce zakotvené právě v citovaném ustanovení. Případné námitky vztahující se k tomuto rozhodnutí může žalobkyně eventuelně uplatnit až v rámci žaloby proti rozhodnutí ve věci samé.
9. Vzhledem k tomu, že soud ze shora uvedených důvodů shledává, že žalobou napadené rozhodnutí je rozhodnutím, které je dle § 70 písm. c) s. ř. s. ze soudního přezkumu vyloučeno, byl nucen konstatovat, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované je podle § 68 písm. e) s. ř. s. nepřípustná, a proto ji podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.
10. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Proto soud ve výroku II. rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.
11. Pro úplnost soud uvádí, že netrval na zaplacení soudního poplatku z podané žaloby, když přihlédl k ustanovením § 6a odst. 4 a § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích, podle nichž se poplatek za návrh na zahájení řízení nevybírá, jestliže soud návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítne, a pokud žalobce poplatek zaplatí, soud jej v těchto případech vrátí z účtu soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

177/2025

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. ledna 2026

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu